

Crítica Festival de Torroella

Imma Merino

Una experimentació constant

Gli Incogniti

Amandine Beyer, violí i direcció
18 d'agost, auditori Espai Ter (Torroella de Montgrí)

Amb quatre músics de la formació, liderada per la vibrant violinista francesa Amandine Beyer, Gli Incogniti va ser present l'any passat al festival de Torroella amb un meravellós concert que va posar el gran Bach en relació i joiosa confusió amb el seu entorn musical format per fills, deixebles i amics: el programa van configurar-lo peces que, un cop van deixar de ser atribuïdes a Bach, van ser injustament menyspreades fins a fer-se desconegudes, de manera que la recuperació de Gli Incogniti és un acte de justícia poètica. La formació va tornar diumenge a l'Espai Ter amb un programa concebut exclusivament amb peces de Haydn. Ho va fer amb una vintena de músics i, per tant, en un format orquestral que va renovar la fantàstica impressió causada pel grup de cambra que va abordar un repertori barroc, la seva màxima especialitat a

La vibrant violinista francesa Amandine Beyer, diumenge a Torroella ■ MARTÍ ARTALEJO

imatge i semblança de Beyer, una intèrpret imaginativa i audaç. Tant és així que la seva manera d'interpretar la música barroca aporta matisos sorprenents i reveladors, fins i tot en el cas de Bach, del qual n'ha fet un celebrat enregistrament de les sonates i de les partites per a violí. Gli Incogniti es caracte-

ritza per la recerca i l'experimentació seguint l'esperit de l'Accademia degli Incogniti, un cercle artístic de la Venècia del XVII a la qual deu el nom. Declarant aquesta filiació, s'ha obert a la recerca del desconegut que tant la mena a la recuperació de peces oblidades com a la redescoberta de grans "clàs-

sics" a través de noves maneres d'abordar-los. És així que, havent-se convertit en un conjunt de referència en la interpretació de la música barroca, s'ha obert al classicisme amb Haydn. De manera significativa, a Torroella van abordar peces (dues simfonies i dos concerts) amb les quals el compositor

austríac va experimentar i innovar mentre vivia apartat del món en un palau hongarès del príncep mecenes Nikolaus Esterházy. Amb entusiasme (els músics de Gli Incogniti són d'aquells que transmeten l'alegria de tocar junts) i fina, la formació va transmetre la música de Haydn com si fos una innovació

en el pur present. Amb frescor, desimboitura i una llibertat que, encara que pugui semblar anecdòtic, també hi eren en un vestuari a banda de l'etiqueta i la uniformitat.

Especialment exultant va ser el *Concert per a violí i clavecí et en Fa menor*, amb el qual Beyer va demostrar la seva complici-

Amandine Beyer és una intèrpret imaginativa i audaç

tat amb Anna Fontana, mentre que la violinista va fantasiejar amb les ornamentacions del *Concert per a violí en sol major*. Lliurats a l'experimentació de Haydn, el bis ho va ser d'un moviment singular de la *Simfonia núm.47 en Sol Major* amb la qual havia començat el concert: *Minnuet al Roverso*, del qual només està escrita la primera part, de manera que, per fer la segona, s'ha de llegir la partitura començant pel final i acabant pel principi.